

δρικῶς καὶ μὲ ἐπιτόκιον τὰ λαμβάνουν πάλιν ὀπίσω μὲ τὰ δάνεια, τὰς μετοχὰς, τὰς ὁμολογίας, τὰ λαχεῖα καὶ τοὺς φόρους τῶν, διότι εἰς τὸ ἐξῆς αὐτοὶ—καὶ ὅχι ἡ κυβερνήσις—θὰ μᾶς φορολογῶσιν ὥς χαίρῃ τῶρα βλακῶδῃ χαρὰν ὁ χωρικός ὁ πωλὼν εἰς τὸν κ. Συγγρὸν δεκαπέντε λεπτὰ τὸ αὐτό του καὶ ὀκτὼ δραχμὰς τὴν ὄρνιθάν του· μεθαύριον ὁ ἴδιος Συγγρός, ὁ συνολογητὴς τοῦ δανείου τῶν 120 ἑκατομμυρίων, θὰ τοῦ πάρῃ τὰ λεπτὰ ὀπίσω, διότι θὰ τοῦ φορολογήσῃ τὸν καπνὸν του, τὴν ῥακὴν του, τὸ ροῦμί του καὶ αὐτὸν ἀκόμα τὸν ῥητινίτην του.

Ἐνῷ χάρις εἰς τὰς κτηνώδεις κυβερνήσεις, ὑφ' ὧν ἡ Ἑλλάς ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐδιοικήθη, ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία ἐὰν μὴ ὀπισθοχώρησαν ἔμειναν περίπου εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, ἡ συρροή αὐτῇ τῶν ὁμογενῶν ἀποτελεσάντων τάξιν πλουσιῶν, ἀδιαφορούντων διὰ τὰς τιμὰς τῶν τροφίμων, ἐδημιούργησε τεχνητὰς τιμὰς, αἵτινες κατέστησαν τὸν βίον ἀφόρητον ἐν Ἀθήναις. Ὁ δίδων τὴν μεγαλειτέραν τιμὴν κανονίζει καὶ τὰς διὰ τοὺς ἄλλους τιμὰς· ἐπειδὴ πρόκειται περὶ πραγμάτων πρώτης ἀνάγκης οἱ ἄνθρωποι δὲν δύνανται δι' ἀποχῆς νὰ κανονίσωσι τὰς τιμὰς αὐτάς, ἀναγκάζονται λοιπὸν νὰ ὑποκύβουν. Προσθέσατε τὴν αὕξιν τοῦ πληθυσμοῦ, πληθυσμοῦ ὅμως ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀγόνου, μὴ γεωργικοῦ, πολλὰκις κινητοῦ, συλλογισθῆτε τὴν κατ' ἔτος ὑπερτίμησιν τοῦ δημοτικοῦ φόρου, ἐπιβαρύνοντος τὰς πενεστέρας τάξεις, καὶ ἔχετε ὅλους τοὺς παράγοντας τῆς ἀθηναϊκῆς κακοδαμονίας. Ἡ κακοδαμονία αὕτη ἀπὸ τοῦδε εἶναι τρομακτική. Φαντασθῆτε τί θὰ γίνῃ προϊόντος τοῦ χρόνου· διότι τὰ μὲν αἷτια τοῦ κακοῦ προβαίνουν αὐξάνοντα, ἐνῷ ἡ καταπολέμησις αὐτοῦ δι' οὐδενὸς ἀντιδότου γίνεται.

Ἐπειτα ἀπορεῖτε διατί ἡ προχθεσινὴ Κυριακὴ τῶν Ἀπόκρεω παρῆλθε τόσο ψυχρὰ, γελοία, ἀηδής. Ἐπι-

σκεφθῆτε ὅλα τὰ μασκαροπωλεῖα καὶ δομινοπωλεῖα καὶ ἡ ἀπάντησις τοῦ Καταστηματάρχου εἶναι ὅτι «ἐφέτος δὲν ἔχουν διόλου δουλειαίς.» Οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν νὰ ρᾶνε· πῶς νὰ ἔχουν νὰ διασκεδάσουν. Σημειώσατε δὲ ὅτι πρόκειται περὶ τῆς μέσης τάξεως, διότι αὕτη κυρίως ἐνοικιάζει δόμυνα καὶ συντελεῖ εἰς τὴν εὐπρεπεστέραν μορφήν τῶν ἀπόκρεω. Οἱ μεγάλοι τελοῦσι τὰς ἀπόκρεω τῶν ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων τοίχων τῶν, ἐκ φόβου μήπως διασκεδάσῃ ἐκ τοῦ πλούτου τῶν καὶ ὁ λαός· ἐνῷ εἰς ἄλλας πόλεις οἱ πλούσιοι ἐξοδεύουν οὐχὶ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν ἀπόκρεω, ἀλλ' ὑπὲρ δημοσίων ἀπόκρεω. Ἐν Λειψίᾳ ἡ Ἑταιρία τῶν Τρελλῶν (Narren-gesellschaft), συγκείμενη ἐκ τῶν πλουσιωτέρων καὶ εὐγενεστέρων στοιχείων τοῦ τόπου δαπανᾷ 200,000 φράγκων διὰ τὴν παρέλασιν τῶν ἀπόκρεω. Καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην διασκεδάζει ὅλη ἡ πόλις ἀδιακρίτως φύλου, τάξεως καὶ ἡλικίας. Ἐκεῖ ἠθέλαμεν τὸν Ἀσμοδαῖον νὰ φιλοσοφήσῃ, καὶ ὅχι ὑπὸ τὰ σκέλη ἐνὸς Μελά. Διακόσιαι χιλιάδες ἀνθρώπων τρελλαίνονται δαπάνῃ τῶν εὐνοηθέντων ὑπὸ τῆς τύχης. Αὐτὸ λέγεται ἀδέλφωσις, ἔστω καὶ διὰ μίαν ἡμέραν. Καὶ ἐκεῖ καταργεῖται τὸ περιορισμένον τοῦ τόπου καὶ τοῦ Χρόνου, τὸ ὁποῖον ἠνάγκασε τὸν καλὸν Ἀσμοδαῖον νὰ ἐκπέμψῃ τόσο σπαρκακτικὰς κολακείας, ἀναξίας τῆς σατυρικῆς ὑπερφηφανείας του, χάριν ἐνὸς προσκλητηρίου. Ἀκόμα χθὲς ἀνεγινώσκομεν ὅτι ἐν Νεαπόλει κατεσκευάζοντο δεκαεννέα πολύτιμα ἄρματα προσωπιδοφόρων παριστῶντα διαφόρους ἀλληγορίας, ἐξ ὧν ἕκαστον θὰ στοιχίξῃ τὸ ὀλιγώτερον δέκα καὶ εἴκοσι χιλιάδας φράγκων. Τὰ αὐτὰ γίνονται ἐν Ῥώμῃ, ἐν Βενετίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἐδῶ οἱ Κινέζοι μᾶς εἰσήγαγον τὴν κλασοκρατίαν, ἐσχημάτισαν μίαν τεχνητὴν κοινωνίαν, τὴν ὁποίαν ἄγουν καὶ φέρουν ὀλίγοι κερδοσκόποι, ὀλίγοι φιλόδοξοι καὶ μερικοὶ ἀσελγεῖς. Εἰς ὑποστήριξιν αὐτῶν ἔρχονται οἱ παράσιτοι, οἱ ἐλαφροὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν τιμὴν, οἱ μωροὶ

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ.

5.

ΚΑΚΗ ΩΡΑ.

5.

(Συνέχεια Ἰδε ἀριθ. 250).

Τὸ σπῆτι τῆς Εὐθαλίας ἦτο μοναδικὸν διὰ *riante* τοῦ, ὥς νὰ ἐλέγομεν θέσις στρατηγικωτάτη. Ἄν ἐνθυμῆσθε τὰ δύο πατώματα εἶχον κήπον κοινόν· καὶ δυνάμεθα ἀπὸ τοῦδε νὰ συμβουλευώμεν τοὺς τιμίους οἰκοκυραίους, οἵτινες ἔχουν διαθέσεις οἰκοδομικὰς νὰ μὴ φεῖδωνται τόσον τῶν οἰκοπέδων τῶν, ἀλλ' ὅταν πρόκειται ἡ οἰκία τὴν ὁποίαν θὰ ἀνεγείρουν νὰ μερισθῇ εἰς δύο κατὰ τὸ ἀθηναϊκὸν σύστημα, νὰ ἀνοίγουν καὶ δύο συνάμα κήπους, ἅνευ οὐδεμιᾶς συγκοινωνίας, ἐμπροσθεν τὸν ἕνα καὶ ὀπίσθεν τὸν ἄλλον καὶ οὕτω φράσσεται μία πηγὴ συνεντεύξεων τῶν οὐρὶ τὰ ὁποῖα φυλάττουν. Διότι ὁ κήπος δὲν παρέχει μόνον τὸ ἔδαφος εἰς τοιαύτας ἐρωτικὰς συμπλοκάς, ἀλλὰ καὶ τὰς προάγει καὶ τὰς καλλιεργεῖ καὶ τὰς προβιάζει μέχρι τοῦ μὴ περαιτέρω. Τὰ ἐν τῷ κήπῳ δένδρα εἶναι τόσοι προαγωγοί, τόσοι κρυφοὶ ἐχθροὶ τῆς πατρικῆς μερίμνης, τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς· ἐμπλεκομένη εἰς τοὺς κλάδους τῆς ἡ σελήνη παρὰγει χλιαρὰν

τινα αἴσθησιν, ἥτις λύει καὶ τὰς τελευταίας δυνάμεις τῆς ἀντιστάσεως· τὰ παρὰ τὰς αἰμασιὰς τοῦ κήπου αὐξάνοντα ἄνθη χύνουν τὸ νυκτερινόν των ἄρωμα καὶ πᾶν ἄρωμα μεθύει, γοητεύει. Οἱ ἄρχατοὶ ἐβαλλον ἄνθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ νὰ τοὺς περνᾷ ἡ μέθη· ἀλλ' οἱ νεώτεροι τὰ μεταχειρίζονται πρὸς αὕξησιν τῆς ἐρωτικῆς ζήλης. Ἐν λίθινον θρανίον κάθωθεν μιᾶς φιλύρας ἡ πιπεριὰς προσελκύει, καὶ ὅταν ἀπαξ αἰσθανθῇ ὅτι ψάυεται καὶ θερμαίνεται ὑπὸ τῶν δύο ἀγαπωμένων τοὺς ποτίζει λεληθότως λήθην ἐξ ἐγωῖσμοῦ, λήθην ἐκ πονηρίας, ὥστε ν' ἀποκοιμηθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀπολαύσῃ οὕτω παννύχιον τὴν ἡδονικὴν θερμότητα. Τὸ πρῶτ' ἂν εἴπῃ εἰς τὸ πεπηγὸς τοῦ ἐδάφους χῶμα, εἰς τοὺς γυμνοὺς τοῦ κήπου τοίχους· Ἐγὼ τοὺς εἶχα, ἐνῷ σεῖς ἐφρίσσετε ἀπὸ κρύου. Ὡ! καὶ ἂν ὁ οἰκοδεσπότης ἐμερίμνησε διὰ τεχνητόν τι ἀλσύλλιον ἐν τῷ κήπῳ, ὅπως πίνῃ ἐκεῖ τὸ πρῶτ' τὸν καφέν του ἢ καπνίζῃ τὸν ναργιλέ του. Τὰ ἀλσύλλια πάντοτε κατωκλήθησαν ὑπὸ ἀψύχων ἀοράτων ὄντων, ὑπὸ νυμφῶν, ὑπὸ πνευμάτων, ὑπὸ φλογῶν, ὑπὸ πυρῶν, καὶ ὅταν τύχῃ τοιοῦτο ἐν τινι ἐρωτικῇ συνεντεύξει φαίνεται ὅτι ψιθυρίζει, ὅτι παρκαλεῖ, ὅτι ἱκετεύει, ὅτι φοβεῖται νὰ μένῃ μόνον, ἕως ὅτου ἴδῃ πρῶτον τὸν ἐραστὴν χωροῦντα ἐκεῖ μέσα τολμηρῶ τῷ βήματι, ἐνῷ διὰ τῆς χειρὸς του σύρει τὴν ἀγαπητὴν του, δειλὴν καὶ τρέμουσαν ἐκ φόβου. Ἐκεῖ πλέον τὰ πνεύματα τοῦ ἀλσυλλίου φιλατιμούνται νὰ τοὺς δεξιωθῶσιν ὅσον τὸ δυνατόν φιλοφρονέ-

οἱ θαμβούμενοι ὑπὸ ξένης αἴγλης, οἱ προικοθήραι, οἱ θέλοντες νὰ διαθέσουν τὰς θυγατέρας των ἀνευ προικῶς, μία ἐλαφρόκαρδος, κοινὴ, κενὴ, ἡλιθία τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα νεολαία, ὀλίγοι χρηματιζόμενοι εἰς βάρος τῶν πλουσίων, ὅλοι οἱ ἀχαρκτήριστοι, πάντες οἱ μὴ ὑπερήφανοι, ὅλοι οἱ εὐτελεῖς οἱ αἰσθανόμενοι τὴν ἀνάγκην νὰ θυμιῶσιν, πάντες οἱ πωλοῦντες τὰ ἱερώτερα, οἱ κλείοντες τὸ μάτι εἰς τὰ ἀναιδέστερα τολμήματα. Εὐρίσκονται δὲ καὶ δημοσιογράφοι, οἵτινες τὴν ἐπαύριον παρουσιάζουν τὰς ἀναθυμιάσεις τοῦ στομάχου των ὡς θυμίαμα εἰς τοὺς στήσαντας αὐτοὺς, τοὺς ὁποίους καὶ ἀπαθανατίζουν. Ἀθανασίαν ἀντὶ ἀθανασίας, ὁ Ῥαμπαρὰς, μὰ τ' ὄνομά του, δὲν εἶχεν ἀδικον παρουσιάσας τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν τὴν τολμηρὰν πορνογραφίαν του.

Ὅλοι ὅλοι οἱ Κινέζοι εἶναι δέκα ἕως εἴκοσι· αὐτοὶ συνεκέντρωσαν τὴν ἀθηναϊκὴν διασκέδασιν· ἐπνίξαν πᾶσαν ἄλλην συναναστροφὴν ἢ ἀναψυχὴν· ἡ δὲ βλακώδης κοινωνία, ἡ κοινωνία ἡ ἔχουσα προκάτοχον ἐκείνην τοῦ 62, τὴν ὑπερήφανον, τὴν ἀφελῆ, τὴν γνωρίζουσαν νὰ ζῇ καὶ νὰ εὐθυμῇ καὶ νὰ πολιτευτῇ ἀκόμα, ἐπτηξε καὶ ἐζάρωσεν ὑπὸ τὴν χρυσὴν τῶν Κινέζων χεῖρα καὶ ὅσοι μὲν εἶχον ἀρκετὰ ἐλαφρὰν τὴν συνειδησιν παρεδῶσαν εἰς τοὺς Κινέζους τὴν ἀξιοπρέπειαν τὴν ἰδικὴν των, τὴν σεμνότητά των θυγατέρων των καὶ τὸ ἀνδρικὸν τῶν υἱῶν των, ὅσοι δὲ εἶχον ἀρκετὴν δύναμιν νὰ ἀντισταθῶσιν ἐμαζεύθησαν εἰς τὰς γωνίας καὶ τὰς ἐστίας των καὶ καλογερεύουν.

Ὁ δὲ πολὺς λαὸς ἐργάζεται, ἰδρώνει, σκυθρωπάζει, χάνεται, ἕως οὗ τοῦ μένου ἀρτος καὶ ῥιτινίτης πρὸς συντήρησιν τῶν δυνάμεών του· θὰ ἐπαναστατήσῃ κατὰ τῆς σιδηρᾶς αὐτῆς τύχης ὅταν τοῦ λείψουν ὁ ἀρτος καὶ ὁ ῥιτινίτης· ἀλλὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἔχομεν ἀκόμα καιρὸν.

Ἔως τότε οἱ Κινέζοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ ἐξακολου-

θῶσι τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν Ἀθηνῶν.

Καλιβάν.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Δυνατὸν ἄρθρον καλογεγραμμένον ἐδημοσίευσεν ἡ προχθεσινὴ Ἑφημερίς ἀφορμὴν λαβοῦσα ἐκ τῆς ἀκυρώσεως ἐκλογῶν ἀνηλίκων. Κατ' ἀρχὴν δὲν συμφωνοῦμεν μαζὺ τῆς, διότι ἀπαιτοῦμεν σέβας πρὸς τοὺς νόμους· ὁ Σενιέ, ἂν καὶ ποιητὴς, ὡς καὶ ὁ κ. Καμπούρογλος, ἔλεγεν ὅτι ἡ καλλιτέρα ἐλευθερία εἶναι ἡ εἰς τοὺς νόμους ὑποδούλωσις. Ὁ αἰοιδίμος Δεληγιώργης ἦτο ἐναντίος τοῦ νόμου· τὸ παραδεχόμεθα· καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ εἶναι ἐναντίος τοιούτων περιοριστικῶν διατάξεων, προϊόντων καθαρᾶς στενοκεφαλίας· ἀλλ' ἦτο καὶ ὑπὲρ τῆς παραβιάσεως τοῦ νόμου; Εἰς ἐν μόνον συμφωνοῦμεν μετὰ τῆς Ἑφημερίδος ὅτι ἂν πρόκειται νὰ κτυπηθοῦν αἱ ἀνηλικιότητες, πρέπει νὰ κτυπηθοῦν δι' ὅλους καὶ ὄχι μόνον διὰ τὸν νεαρὸν Βουλευτὴν Πυλίας, τὸν εὐαίσθητον φίλον μας Μισυρλῆν.

Δάνειον ὁ δῆμος! Τὸ πρῶτον δάνειον ἐπὶ τῆς νέας Δημοκρατίας! Ὅλοι πιστεύετε χωρὶς ἔχοντες ἀμφιβολίας ὅτι σκοπὸς τοῦ Δανείου εἶναι ἡ δημοσία ὑγεία, προσεγγίζοντος τοῦ θέρους, καθ' ὃ ἀπαντες πάλιν μὲ παλμούς ἐν τῇ καρδίᾳ θὰ τρέμωμεν διὰ τοὺς φιλτάτους, τοὺς φίλους, τοὺς συμπολίτας, δι' ἡμᾶς αὐτούς. Ὁχι! λοιπὸν, τὸ δάνειον συνωμολογήθη ὑπὸ τῆς νεγρολεβιδι-

στερα καὶ ποτίζουν αὐτοὺς δρόσον καὶ ἄρωμα καὶ μύρα καὶ αὐραν καὶ λήθην καὶ ζάλην καὶ ὕπνον. Αἱ νύμφαι λύουσι τὰ δεσμὰ τῆς ἐρωμένης, τὴν ἐνδύουσι, τὴν ὠθοῦσιν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἐραστοῦ καὶ τὴν ἐκδικοῦνται διότι αὐτὴ ἔχει τὸν σύντροφόν της, ἐνῶ αὐταὶ πρὸ πολλοῦ ἀπώλεσαν τοὺς ἰδικούς των. Ὅταν ἡ μέθη παρέλθῃ, ἀπορεῖ πῶς εὐρέθη εἰς τοιαύτην κατὰστασιν.

Εἰς τὸν κῆπον τῆς Εὐθαλίας ἠδύναντο νὰ καταβαίνωσιν ἀφόβως καὶ οἱ μὲν καὶ ἡ δέ· ἀλλ' ὁ Γιάνης ἤθελε λέγει νὰ ἐφαρμόζῃ τὴν γυμναστικὴν καὶ ἐν τῷ ἔρωτι. Διὰ τοῦ παραθύρου τοῦ κάτω πατώματος ἀναρριχώμενος καὶ δι' ὀλίγης ἑλξεως εἰσέβαλλε δεξιότατα εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς ἰδικῆς του. Ἡδύνατο ὅμως καὶ ἐκ τῆς ὀπισθεν πύλης, τῆς πρὸς τὸν κῆπον, νὰ εἰσέλθῃ, ἤρκει ἡ πύλη νὰ εἶναι ἀνοικτὴ ἢ ἐν πρὸς τὴν πύλην παράθυρον δι' οὗ καθέβαλινόντων, ὡς ἔλεγεν, εἰσεπήδα. Ἡδύνατο ἀκόμα ἐπικινδυνωδεστέρας ἀναβάσεις νὰ ἐπιχειρήσῃ, διότι ὁ Γιάνης ἦτο τοιοῦτου χαρκτηῆρος, ὥστε νὰ διασκεδάζῃ περισσότερο ἀπὸ τὴν αὐτοσχέδιον αὐτὴν γυμναστικὴν ἢ ἀπὸ τὰ ἐρωτικὰ του κόλπα.

Τὸ πρῶτον φαντεθὸν ἐδουλοεῦθη πολὺ ἡ Εὐθαλία νὰ τὸ ὑποσχεθῇ· εἶχε τόσους φόβους· τῆς μητρὸς της, τῆς γειτονιάς καὶ πρὸ πάντων τοῦ ἐνὸς διὰ τὸν ἄλλον καὶ τοῦ ἄλλου διὰ τὸν ἕνα· ἔπρεπε νὰ λάβῃ φοβεράς προφυλάξεις· νὰ συνδυάσῃ τὰς κινήσεις της μαθηματικῶς· νὰ ψυθμίσῃ τὰ στρατηγήματά της οὕτω ὥστε ν' ἀπατήσῃ,

ὡς ἐνόμιζε, καὶ τοὺς δύο· ὁ μέγας της φόβος ἦτο νὰ μὴ συλλάβῃ τὸν Θεαγένην ὁ Γιάνης καὶ τὸν Γιάνην ὁ Θεαγένης· ἐκάστου δ' αὐτῶν πάλιν ὁ μέγας φόβος ἦτο μήπως ἀνακαλυφθῇ ἀπὸ τὰ γέλοια τὰ ὁποῖα μόλις κατάρθωσε νὰ πνίξῃ, ὅταν ἡ Εὐθαλία δῆθεν ὡς θῆλος Μακιαβέλης ἠρώτα μετ' ἀδιαφορίας τὸν ἕνα περὶ τοῦ ἄλλου, πότε κοιμάται, πότε λείπει, πότε δὲν θὰ ἔλθῃ, πότε θὰ ἔλθῃ, ἂν θὰ ἔλθῃ, διὰ νὰ ὑποσχεθῇ ἀσφαλῆ εἰς τὸν ἄλλον συνέντευξιν. Καὶ ἔπρεπε νὰ εἶναι πεπεισμένη περὶ τούτου· πολλάκις ὥρας ὀλοκλήρους ἐκόλλα τὸ γλυκύ της πρόσωπον ἐπὶ τοῦ παραθύρου, περιμένουσα νὰ φύγῃ ὁ εἰς διὰ νὰ πετάξῃ εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ἄλλου, ἂν δὲ ἀπελάμβανε τὴν μίαν συνέντευξιν, τί ἀγωνία νὰ ἔχῃ τὸν νοῦν της εἰς τὸν δρόμον, εἰς τὴν θύραν, εἰς τὸ δωμάτιον, ἂν ἦναι φῶς, διὰ νὰ προλάβῃ νὰ παρολισθήσῃ ὡς νυκτερὶς καὶ σώσῃ τὴν τιμὴν τῆς σημαίας της. Καὶ ὅλα αὐτὰ, ἐνῶ δύο εἰργάζοντο διὰ νὰ προλάβωσι τοιοῦτον κίνδυνον, συμφωνοῦντων πάντοτε ἀμφοτέρων τῶν ἐραστῶν διὰ ν' ἀπουσιάζῃ ὁ εἰς ἀπὸ τῆς δεῖνος μέχρι τῆς δεῖνος ὥρας, ὅταν ὁ ἄλλος κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἀπελάμβανε κυριολεκτικῶς τὸ ἐρωτικόν του ἡμῖς. Αὐτοὶ ἦσαν τόσον εὐχαριστημένοι! Ἦνοιξαν ἐν τῷ φοιτητικῷ των βίῳ ὅασιν τόσῳ τερπνῇ, τῆς ὁποίας διπλὴν ἠντλουν ἀπόλαυσιν, τὴν ἀπόλαυσιν τὴν ἐκ τοῦ ἔρωτος, τὴν ἀπόλαυσιν των ἐκ τῆς ἀπάτης· δὲν εἶχον δὲ καμμίαν ἀφορμὴν νὰ ζηλοτυπῶνται· καὶ οἱ δύο ἐπαιζον

κῆς νεολαίας τοῦ συμβουλίου πρὸς ἐξαγορὰν τοῦ Θεάτρου! 140,000 δρ. διὰ Θεάτρον, ἐνῶ μετὰ τρεῖς τέσσαρας μῆνας δὲν γνωρίζομεν ἀκόμα ἂν δὲν θὰ ἔχωμεν τρομερωτέραν τῆς περυσινῆς τὴν ἐπιδημίαν! Περὶ νεοῦ, περὶ ὑπονόμων, περὶ ἀπολυμάνσεως, περὶ ἀποπάτων, περὶ τειχισμού μανδρῶν, περὶ καταστροφῆς τῆς ὀλίγα μέτρα ὑπὸ τοὺς πόδας μας ἐκτεινομένης Κοπροπόλεως, ὡς τὴν εἶχε περιγράψει ἐν τῷ Αἰῶνι ὁ καλὸς Ἀρχιτέκτων μας κ. Καφτανδζόγλους, περὶ τούτων πάντων τίποτε, κύριε Δήμαρχε, τίποτε, κύριοι Δημοτικοὶ Σύμβουλοι!

Πιστεύομεν ὅτι αὐτοὶ οἱ κύριοι ὁμογενεῖς οἵτινες συνήλθον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἑσωτερικῶν ἵνα συσχεθῶσι περὶ τῆς δημοσίας ὑγιεινῆς, θὰ ἐπρότειναν ὡς τὸ κυριώτερον ἀντιφάρμακον τοῦ τύφου τὴν ἀνέγερσιν χειμερινοῦ θεάτρου, διότι ὅσον διὰ τὸ καλοκαίρι αὐτοὶ μεταβαίνουν εἰς τὰ λουτρά, τὸν δὲ χειμῶνα δὲν μποροῦν νὰ πηγαίνουν εἰς τὴν ποντικώτρυπαν τοῦ παλαιοῦ θεάτρου!

Ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πολιτικὸς ἐξόριστος κ. Γαλανάκης, ἀριστος λιθογράφος, διακριθεὶς εἰς ἔργα σπουδαιότατα, οἷα ἦσαν οἱ λιθογραφικοὶ πίνακες οὓς συμπεριέλαβε τὸ Σύμπαν καὶ οἱ πέρυσιν ἐκδοθέντες Ἀστρονομικοὶ Πίνακες, ἔργον τοῦ αὐτοῦ, τυχὼν πολλὰς βραβεῖων τῆς τέχνης του, ἀριθμῶν μεταξὺ τῶν καλλιτέρων ἔργων τοῦ ὠραίου λιθογραφικῆν εἰκόνα τῆς Ἀνατινάξεως τοῦ Ἀρχαδίου, συνέστησε λιθογραφικὸν Κατάστημα ἀπέναντι τοῦ Πανεπιστημίου καὶ δέχεται παντὸς εἶδους λιθογραφικὰς ἐργασίας. Συνιστῶμεν θερμότατα τὸ νέον Λιθογραφικὸν Κατάστημα, διότι γνω-

ρίζομεν τὴν καλλιισθησίαν καὶ τὴν εἰδικότητα τοῦ διευθύνοντος αὐτό.

Μία συμβουλὴ καθ' ἡμέραν.

(Ἰδε «Νέαν Ἑφημερίδα» Τετάρτης).

Ὁν. ὁ ζευζέκης, γεν. τοῦ ζευζέκη, δοτ. τῷ ζευζέκη, αἰτ. τὸν ζευζέκην, κλ. ὦ ζευζέκη! Πληθυντικὸν δὲν ἔχει.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΣΥΓΡΟΥ.

Ἀναπτύσσει θεατρικὴν θέρμην ἡ Σύρα, τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ζηλεύσουν αἱ Ἀθηναί. Ἄν θέλετε καλὰ καλὰ, ἐν Σύρᾳ δὲν βασιλεύει ὁ Γεώργιος, ἀλλὰ ἡ Κιαραμόντε, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι πολὺ δυσάρεστον δι' ἐκεῖνον, ὅχι, δι' ἡμᾶς θέλομεν νὰ εἰπώμεν. Εἶναι τόσον ποιητικὸν μία πόλις νὰ θεραπεύῃ μίαν κόρην, καὶ κόρην ὡς τὴν Κιαραμόντε. Ἡ θεραπεία ἐνὸς εἶναι κοινή· ἀλλ' ἡ θεραπεία πολλῶν πρὸς μίαν προδίδει δημόσιον αἶσθημα πολλῆς καλλιισθησίας.

Ἀκούσατε πῶς ὁ ἐκ Σύρας ἐπιστολογράφος μας περιγράφει τὰς προπαρascευὰς τῆς ἐν τῷ θεάτρῳ Εὐεργετικῆς τῆς Κιαραμόντε:

«... Πλὴν προκαταβολικῶς, ἐάν τις δύναται νὰ κρίνῃ ἐκ τῶν πολλῶν σημειῶν, ἐκ τῶν μετακομιζομένων ἀνθοδεσμῶν, καναρινίων καὶ περιστερῶν, ὧν τὰ πλεῖστα ἐκ Σμύρνης καὶ Ἀθηνῶν ἐχομίσθησαν, ἐκ τῆς προθυμίας

Ἡ Εὐθαλία ἀφ' ἑτέρου εἶχε τὸν σκοπὸν τῆς ἐννοουσε νὰ δοκιμάσῃ καὶ τοὺς δύο· νὰ δῇ ποῖος τῆς πάει καλύτερα, ὅπως δοκιμάζει διαφόρου ἀριθμοῦ γάντια, εἰς τίνα ἡδύνατο νὰ ἀναφλέξῃ τοιαύτην πυρκαϊάν τὴν ὁποίαν μόνον τὸ καταιώνημα (ντοῦς) τοῦ γάμου νὰ δύναται νὰ κατασβέσῃ. Καὶ δὲν καταλαμβάνω διατί ὅ,τι κάμνομεν ἡμεῖς περὶ τῶν φορβᾶδων μας, εἰς ὧν δοκιμάζομεν πέντε ἢ δέκα καὶ ἐκλέγοντες ἐπὶ τέλους μίαν, νὰ μὴ δύναται νὰ κάμουν καὶ αἱ γυναῖκες περὶ ἡμῶν, ἀφοῦ τὰ ἐννέα δέκατα ἐξ αὐτῶν ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ τοῦλάχιστον τάξει κατορθοῦν καὶ καθβαλκεύουν τοὺς συζύγους των. Εἶναι καὶ οἱ ἄνδρες ὡς οἱ ἵπποι. Ὡραῖός τις ἵππος πολλάκις ἔχει ἀπόκρυφα ἐλαττώματα, τὰ ὅποια μόνον ἡ συκὴ ἵππασία ἀνακαλύπτει. Ἡ Εὐθαλία μας ἤρχισε πλέον νὰ πείθῃ ἑαυτὴν—ἦτο τόσον ἐλαστικὴ εἰς τὰς ἡθικολογικὰς τῆς σκέψεις—ὅτι δὲν πράττει μεγάλην ἀνηθικότητα δοκιμάζουσα δύο ἑραστάς· εἶχε σχεδιάσει καὶ τὴν ἀπολογίαν τῆς, ἐάν τυχὸν συνελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἢ ὑπὸ τοῦ ἄλλου· θὰ ἔλεγε, προκειμένου νὰ ἐμπιστευθῇ τὸ μέλλον τῆς, ὡφείλε προηγουμένως νὰ δοκιμάσῃ καὶ ἕνα καὶ δύο καὶ τρεῖς, ὅπως καὶ οἱ ἄνδρες δοκιμάζουν· καὶ ἡδύνατο νὰ αὐτοσχεδιάσῃ περὶ τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ ὁλόκληρον φιλοσοφίαν, ὅτι παντὸς γάμου δέον νὰ προηγηθῇ ἔρως δοκιμαστικός, ὅτι εἶναι ἀτυχὴ τὰ ζεύγη ἐκεῖνα τὰ ὅποια παραδίδονται ἀμέσως ἐξ ἐμπαθοῦς ἔρωτος εἰς τὴν πεζότητα τοῦ γάμου, πρὶν δοκιμάσῃ τὰς ψυ-

χὰς καὶ τοὺς χαρακτῆρας των. Αἱ συνεντεύξεις εἶναι ἀριστον μέσον δοκιμασίας· ἀπὸ ὁμιλίας εἰς ὁμιλίαν, ἀπὸ χειραψίας εἰς χειραψίαν, ἀπὸ φιλήματος εἰς φίλημα, ἀπὸ χασμῆματος εἰς χάσμημα, γνωρίζονται, προσεγγίζονται, συναλλάσσονται καὶ ἡ διακρίνουσι τὸ μεταξὺ τῶν ὑφιστάμενων χάσμα ἢ ἀνακαλύπτουν τὴν χρυσὴν ἀρμονίαν τῶν καρδιῶν των. Πολλάκις μία εὐφυολογία ἀποκαλύπτει ψυχρὰν ὡς πάγον καρδίαν. Ἐνίοτε ἐν δάκρῳ ἀναβλύζον, εἰς τόνος φωνῆς, μία ἀστείότης, ὁμιλία ἱλαρὰ, μαλακότης χαρακτῆρος, μία παροδικὴ ὡς ἐλαφρὸν τεμάχιον συννέφου κρίσις, χρησιμεύει ἕκαστον τούτων ὡς δᾶς ἥτις φωτίζει τὰ βάθη τῆς ψυχῆς ἐξ ἧς ἀναφαίνεται, ὡς ἀπὸ ἀρτεσιανοῦ φρέατος ὕδωρ, ἔρως ἢ μῆτος, μοχθηρία ἢ ἀφοσίωσις, πτερὸν ἀγγέλου ἢ οὐρὰ σατανᾶ. Τῶν ἀληθειῶν τούτων τὸ ἐνστικτὸν ἠῆξεν, ἐμεγάλονεν εἰς τὸ πνεῦμα τῆς φίλης μας, ἥτις διὰ πεζοτέρων εἰκόνων ἐδικοιολόγει τὴν Εὐθαλίαν πρὸ τῆς Εὐθαλίας. Εὐρίσκεσαι, ἐκέπτεσο, εἰς χορὸν καὶ σὲ προσκαλοῦν τρεῖς ὁμοῦ νέοι εἰς βάλς· πρέπει ν' ἀποκρούσῃς τὰς δύο προσκλήσεις διὰ νὰ δεχθῇς μόνον μίαν; Οὕτω καὶ ἐν τῷ ἔρωτι σοὶ προσφέρουν δύο νέοι τὴν καρδίαν των, μὴ ποιοῦντες ἀμέσως προτάσεις γάμου· θὰ ἦτο βάρβαρον ν' ἀποκρούσῃς τὸ ἐν ἐκ τῶν δύο ἀγνώστων καὶ νὰ δεχθῇς τὸ ἄλλο, ὅπως θὰ ἦτο μωρὸν δεχομένη τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς σου πολῦτιμον ἐκ καμελιῶν ἀνθοδέσμην παρὰ θερμοῦ σου φίλου ν' ἀποδιώξῃς ἄλλην παρὰ φίλου ἐπίσης

μεθ' ἧς καταγίνονται οἱ λέοντες τῆς Σύρου μας νὰ διευθετήσωσι τὰ ἐν τῷ θεάτρῳ, ἐκ τῶν πολλῶν χαρτίνων *κερατιδίων*, ἅτινα παρατηροῦνται εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν Κυριῶν μας, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀπογευματιανῶν, τῶν περιφήμων συριακῶν ἀπογευματιανῶν, ἡ συρροὴ ἐν τε τῷ θεάτρῳ καὶ τῷ βαλκαντίῳ τῆς Καραμόντι προμηνύεται μεγίστη. Ἐξηγῶν τὰ *κερατίδια*, σὰς λέγω ὅτι οὕτω ὀνομάζεται εἰς τὸ ἰδιαίτερον λεξικόν μας ἡ προπαρασκευὴ τῶν κατσαρῶν τῶν Κυριῶν μας.»

Καὶ ὅλα ταῦτα ἐνῶ εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ Συριοὶ, ὡς καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, νηστεύουν ἀπὸ Κιαραμόντε. Ὁ Πλάτων, ἂν ἀνεγεννᾶτο, εἶναι βέβαιον ὅτι ἐν Σύρῳ θὰ ἐστήνη τὴν ἰδανικὴν πολιτείαν τοῦ πλατωνικοῦ τοῦ ἔρωτος!

Εὐτυχῶς διὰ τοὺς Συριανοὺς ὁ Κουάκερος ἀστυνόμος τῶν ἐξεδράμε μέχρι Πατρῶν, μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρῃ ὅτι οἱ Συριοὶ πρὸς πεισμά του διασκεδάζουν καὶ γελοῦν . . . μαζὶ του. Θὰ κάμουν λοιπὸν ἀπόκρεφ χωρὶς Μπουκλάκον. Ἀλλὰ δὲν θὰ τὸν ἀντικαταστήσουν με κανένα μετημφισμένον, διὰ νὰ μὴν τοὺς κακοφανῇ ὅταν ἐπανεέλθῃ;

Ἐλάβομεν εἰδήσεις καὶ περὶ τῆς εὐεργετικῆς αὐτῆς. Ὁ ἄνταποκριτὴς μας εἶναι ὀλίγον λεπτολάτρης· δὲν λογαριάζει πόσῃ δημοτικότητά, πόσον ἐνθουσιασμόν, πόσῃ *λυγούραν* ἀπεκόμισεν ἡ δροσερὰ Κιαραμόντε, ἀλλὰ τί συνέλεξεν ἡ κασετινίτσα τῆς. Φράγκα σχεδὸν **4000** ἔπεσαν λέγει ἐν τῷ θυλακίῳ τῆς εἰς δῶρα καὶ χρήματα, ἐκτὸς ἐτέρων 1000 δαπανηθέντων ὑπὸ τῶν *θυμάτων*

πρὸς στολισμὸν τοῦ θεάτρου, καὶ 1000 διὰ στεφάνους, ἀνθοδέσμας, περιστερὰς, καναρίνια καὶ μισθοδότησιν λούστρων διὰ νὰ χειροποδοχροτοῦν. Αἱ ῥιφθεῖσαι περιστερὰ ἦσαν τόσαι, ὥστε εὐθυμὸς ἐφημερὶς τῆς Σύρου ἔγραψεν ὅτι, καὶ τοὶ ὅλοι αἱ *πρίμαι* δοῦναι ὅταν γηράσουν γίνονται θυρωροὶ τῶν θεωρείων, ἡ Κιαραμόντε ἐξαιρετικῶς θὰ γίνῃ φύλαξ τοῦ περιστερεῶνός τῆς. Ἄν καὶ νομίζομεν ἡμεῖς ὅτι πρὸ πολλοῦ εἶναι ἀγρία μάλιστα φύλαξ, ὡς λευκὸς Κησλάραγας, τοῦ περιτρεῶνός τῆς.

Τῇ ἐπαύριον ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ εὐεργετικὴ τῆς ἄλλης πριμαδόνας, κυρίας Ζουαρὲς. Καταβάλλονται καὶ ὑπὲρ αὐτῆς πολλὰ ἐνέργειαι ὑπὸ ἐνὸς μάλιστα ὅστις δὲν κορέννεται νὰ λέγεται Κορέσιος, ὅχι ὁ τῆς *Ἐκλεκτικῆς*.

Ἐλάβομεν καὶ τὸ προσκλητήριον τῆς κυρίας Ζουαρὲς, φέρον ἐν τῇ ἄνω γωνίᾳ τὴν φωτογραφίαν. . . τῆς ἡλικίας τῆς. Μᾶς ὑπεχρέωσε!

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Τῷ Φαμπρικαδόρῳ. Πολὺ εὐχαρίστως, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ξεβάφουν, ἦτοι ν' ἀφίγουν ἐρύθημα, ὡς τὸ σκανδαλῶδες σονετάκι. Διὰ τὰ ἄλλα, ἔχετε τὰ συγχαρητήριά μας.

Ἡ Διεύθυνσις.

προσφερομένην. Ἐπειτα καὶ αὐτοὶ ἄρά γε δὲν συνεπάθουν καὶ πρὸς ἄλλην; Ἠγάπων μόνον μίαν;

Αὐτὸ τὸ ἐρωτικὸν σύγχρονον ὅπερ παρενεβάζομεν ἐν τῷ διηγήματί μας θὰ φανῇ εἰς πολλοὺς παραδόξον καὶ μὴ φυσικόν· ἀλλὰ ἡ Εὐθαλία ἥτις ἔχει πείραν τοῦ καλοῦ κόσμου θὰ σὰς ἀπαντήσῃ ὅτι κατὰ τοῦτο μόνον εἶναι παράδοξον ὅτι περιγράφει διπλοῦν ἔρωτα, ἐνῶ φυσικώτερον θὰ ἦτο ἐὰν περιέγραφε τετραπλοῦν καὶ ἐξαπλοῦν ἀκόμα. Ὁ κοινωνικὸς συγχρωτισμὸς ἐπυκνώθη τόσον ἐν ταῖς καλαῖς λεγομέναις τάξεσιν, ὥστε ὁ νέος ἢ ἡ νέα ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ χορεσπερίδι προστριβόμενος πρὸς τόσους καὶ τόσας δέχεται καὶ ἀποδίδει παρὰ πολλῶν συγχρόνως σπινθήρας καὶ γίνεται οὕτω μία μετὰ γίγιστος ψυχῶν τόσον πολυσύνθετος, ὥστε ἀντὶ τοῦ ἐνιαίου, τοῦ μελαγχολικοῦ, τοῦ ὀρθοδόξου ἔρωτος ἔχομεν τὴν ζάλην ἐκείνην ἥτις ἀκριβῶς ὑπενθυμίζει τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἐν φιλικῇ διασκεδάσει, ὅταν ὁ οἶνος ὑψώσῃ τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστατικῆς νόσου τοῦ ἐντὸς τῆς ἐγκεφαλικῆς ἀτμοσφαίρας, παρασκευάζονται τὰ ἐκ διαφόρων ποτῶν κράματα, ἵνα γεννήσωσι ὅχι πλέον τὴν ζάλην, ἀλλὰ τὴν ἀποκτίνωσιν, τὸ *delirium*. Τοιαῦτα κράματα εἶναι οἱ ἐν ταῖς αἰθούσαις συλλαμβανόμενοι ἔρωτες. Μετέχουσι τῶν μελανῶν ὀφθαλμῶν τῆς μιᾶς καὶ τοῦ καρρὲ τῆς ἄλλης, τῆς ἡδονικῆς ἐπαφῆς ἐνὸς μηροῦ καὶ τῶν ἐρωτικῶν σπινθέρων οὓς βάλλει ἡ θεὰ χειροπληθοῦς ποδός. Ἐπειτα, ἐσυλλογίζετο ἡ Εὐθαλία, ὑπάρχουν καρδίαι μι-

κράι, ἱκανοποιούμεναι ἀπὸ ἑνὸς καὶ μόνου ἔρωτα, ὡς ὑπάρχουσι στόμαχοι ἀσθενεῖς ἀρκούμενοι εἰς ἑνὸς καὶ μόνου φαγητόν· ὑπάρχουν ὅμως καὶ καρδίαι μεγάλαι μόνις αἰσθανόμεναι καλὰ ἑαυτὰς ὅταν κατέχωνται ὑπὸ πέντε ἐρώτων, ὅπως ὑπάρχουν μεγάλαι αἰθούσαι μόνις θερμαινόμεναι ὅταν πέντε θερμάστραι καταναλίσκωσιν ξύλα καὶ ἄνθρακας. Τί θὰ τὰς κάμῃς αὐτὰς τὰς καρδίας, ὅταν σοῦ εἴπουν ὅτι εἰς τὸν δεῖνα ἔρωτα ἀνευρίσκουν οὐσίαν ὡς εἰς ζωμὸν προελθόντα ἐκ βρασμοῦ ὀστέων ὑπὸ ἀνωτάτην πίεσιν, ἐνῶ ὁ ἄλλος κεντᾷ τὴν ὄρεξιν ὡς ἔμβαμμα μπεκάτσας, ὁ ἄλλος πληροῖ τὴν καρδίαν εὐωδίας ὡς ἡ κρέμα τὸν στόμαχον, ὁ ἄλλος ἐξάπτει ὡς ζωμὸς ἀγγλικὸς πλήρης καυστικωτάτων ἀρωμάτων, ὁ ἄλλος πάλιν φέρει τὴν δρόσον τοῦ παγωτοῦ. Καὶ ὑπάρχουν βεβαίως τοιοῦτοι ἄνδρες, ὅπως ὑπάρχουν τοιοῦτοι ἔρωτες, ὅπως ὑπάρχουν τοιαῦτα γυναῖκες.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

Μουργος.